

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Fugitivi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

Sophistam cognominat, & alia commemorat, confidens quæ à tenentis & pijs auribus procul decet esse remota. præterea longè aliter de Peregrino sentire videtur Gellius, author satis eminens.

a PENTHEVS.] *Vide quæ de eo annosauimus in Saturnalibus.* b NÓNNE veió.] *Ignem mori multi gloriosum putant, inter quos etiam fuit Colanus: qui se vltro incendio obtulit, cum iam mori decreuisset. Nicolaus Damascenus, & philosophus & historicus, scribit à se visum Zarmanohegam Indum, qui satis fortunatus Athenis se cremavit, quòd abundè vixisset, in cuius tumulo ita inscriptum fuit: Ζαρμανοχέγας Ἰνδὸς ἐπὶ τῷ θάπτῳ, κατὰ τὴν πύργια λίσσην, αὐτὸν δὸνδωνήτας, κείτου: hoc est, Zarmanohegas Indus ex Bargoa, iuxta patrios Indorum mores, seipsum immortalem faciens, hic iacet.* c Etenim haud dubitanter.] *Imò qui animæ immuria itatem credunt, feliciores sunt ijs qui animum interire cum corpore, & ut corporis, ita animi sensum morte eripi arbitrantur: de quorum numero sunt, C. Iulius Cesar, in ea oratione quam contra Casilinam habuit, & Cicero pro Cluentio: cum aliter in Leio & in prima Tusculana tradiderit. Ego quam vis de hac impia sententia in Charonte scripsi, tamen quia hic locus exigit, ea repetere non sum veritus.* d Epictetus.] *Hic ex Hierapoli Phrygiæ vrbe fuit oriundus. Romæ Epaphrodito cuidam, Neronis familiari seruiuit. e Hercules.] Cum se ipsum magnitudine dolorum victus, in rogum coniecisset, vnus combustus est. Sophocles in Trachinijs. f Alcibiades.] *Vide Plutarchum in eius vita, & Erasmus in Alcibiadis Sileno.**

ΔΡΑΜΕΤΑΛ. FUGITIVI.

Bilibaldo Birkheimero interprete.

ARGUMENTVM.

Rvrsus inuehitur hoc dialogo Lucianus in Philosophos, quos sub fugitiuorum nomine non solum ipsos per se homines facinorosos ac perditos plerosque ostendit, verum etiam à turpibus principijs, nullis honestis studijs, nulla disciplina institutos, sed solum ven-

tris & ocij gratia quòd cum maiori ignauia ac securitate, libidini atque alijs vitijs inferuire possint, ad hanc professionem prorumpere docet. Fingitur autem Iupiter cum Mercurio de eo quod nuper in Olympijs circa Proteum acciderit, sermonem habere (quæ occasio dialogo est) atque ibi inter narrandum Philosophiam aduenire, multa querentem ac detestantem de moribus & vitijs recentiorum ac nuper natorum Philosophorum, vt qui non ipsi modò nihil dignum hac professione agant aut tractent, verùm etiam iniuriam ac fraudes, quibus alios circumueniant, sub hoc specioso titulo tegant: exposita interim prima origine, qua de causa Philosophia primùm in terras à Ioue de misa fuerit, qui homines philosophari primùm cœperint, & quale postremum hoc hominum genus sub hac professione sese venditare soleat. Qua querela Iupiter, pro eo ac pat erat, commotus, Mercurium & Herculem vna cum Philosophia ad puniēdos huiusmodi impostores demittit, qui ducēte Philosophia, in Thraciam deueniunt, atq; ibi fugitiuos quosdam seruos, philosophorum nomine sese tuentes, & quandam Laconici cuiusdam vxorem, libidinis causa secum circumferentes, indicante & adiuuante ad hoc etiam Orpheo poeta, comprehendunt, & malè multatos dominis suis in seruitutem restitunt. Vtrum autem ex vero aliquo facto occasionem argumenti huius Lucianus traxerit, incertum est: loci certè ac nominis mentio, quam ille sub obscurè facit, tale aliquid innuere videntur. Et fuēre illis tum temporibus præter Epictetum & Menippum, de quibus notum est, & Macrobius quoque libro Saturnalium primo meminit, etiam alij quidem, qui à seruis ad philosophiam progressi sunt, quorum haud dubiè nonnulli non tam virtutis studio, quàm ignauix & securitatis gratia, quemadmodum & nostra ætate non paucos vidimus, ad hoc vitæ genus excitati fuēre.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ΖΗ-
 νος, Φιλοσοφίας, Ηρακλείου,
 Έρως, Ανδρών, Δεσπότης, Ορ-
 φείου, Δραπέτου κ̄
 Υποδίκης.

ΑΠΟΛΛΟ, ΙΚΡΑ-
 ter, Philosophia, Hercules
 Mercurius, Viri, Dominus,
 Orpheus, Eugeniuss,
 Marius.

Ληθῆ ταῦτά
 φασι, πάτερ ὡς
 ἐμβάλοι τις ἀν-
 τὸν φέρων εἰς

τὸ πῦρ, κατεναυτι Ολυμπία-
 ων, ἡδὴ προσβήτης ἀνθρώπων,
 οὐκ ἀγγυῆς θανάτου-
 ποῖος τὰ τοιαῦτα; ἢ σκληρῆ
 ζὰρ ἡμῶν διηγέτο, αὐτῆ ἰω-
 ρακεία καὶ ὄμνηρον κίχουσα.
 Ζῶς. καὶ ἴσως ἀληθῆ, ὦ Α.
 πομπῶν, ὡς μὴ ποτε γινώσκει
 ἄφιλερ. Α. οὐτῶ κησὸς ὁ
 ζῆρον λῶ, καὶ ἀνάξιοις ἐν πυ-
 ρὶ ἀποκωλύει; Ζῶς. καὶ τῶ-
 το μὴ ἴσως, ἀπὶ ἐγὼ πομπῶν
 ἢ πῶ ἀρδίαρ μέμνημαι ἀ-
 νασχόμην. Ὅ τὸτε ἵπὸ κνίσσης
 πονηρᾶς, οἴαρ ἄκός ἀποφεύ-
 ρεθαι ὀπλομένων ἀνθρώπι-
 νων σωματῶν, εἰ γοῦ μὴ εἰς
 πῶν Αρατίων, ὡς εἶχον, ἀθῶν
 ἀπὸν ὀχόμην, ἀπολάλαρ
 εἶν, ἢ ἴσθι, ἀποτίει τὸ καπνῶ.
 καὶ ὁμῶς ἐν τοσαύτῃ ἀρωδίᾳ,
 καὶ

Etane que di-
 cunt, Pater
 quod in ignem
 quidā se ipsum

coram Olympijs iniecerit,
 homo iam senex, nec inge-
 nerosus ad talia praestigia-
 tor? Siquidem ita nobis Lu-
 na retulit, se illum ardentem
 vidisse dicens. IVP. Et
 admodum vera, ὁ Apollo,
 atque utinam nunquam fa-
 cta fuissent. APOL? Num-
 qdē bonus senex erat: & in-
 dignus qui in igne periret.
 IVP. Et illud forsitan.
 Ceterum multam me tum
 memini in suavitatem, ob ni-
 doris, qualem ab tostis hu-
 manis corporibus exhalare
 par est, faciozem perulisse.
 etenim mi confestim in Ara-
 biam, ut habebam, discēdens
 abyssem, ob sumi, cerē scia-
 as, foeditatem perijsem: &
 tamen in fragrantia tanta,
 aroma-

καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων,
 καὶ ἐν λιθαναῶν σαμπόῳ,
 μόλις αὐτῶν ἐπιλαθῆναι μοι,
 καὶ ἀρμαδῶν ἠθελον τῶν κν.
 λιδαῖκῶν τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ
 καὶ νῦν ὀλίγου δέω ναυτιῶν,
 ἰαπωνηοῦς αὐτῆς, Απ. τί δὲ
 βολόμην, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα
 εἰργασαι ἐαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγα-
 θόν, ἀπανθρακωθῆναι ἰμπε-
 ροῦς ἐν τῶν σπράων; Ζεὺς. τῶ.
 ὦ μὲν οὐκ ἂν, ὦ πάτερ, φθάνοις,
 καὶ Ἐμπειλοπλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἰγ-
 καλῶν, ὅς ἐστι τὸς κρατῆρας ἡ-
 λαῶ, καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ.
 Απ. μελαγχολίαν τινὰ δε-
 ψῶ λέγεις, αὐτὰρ οὗτος γέ
 τίνα ποτὶ ἄρα τῶν αἰτίων ἰ-
 σχει τῆς ἐπιθυμίας; Ζεὺς. αὐ-
 τοῦ σοι λόγον ἰσῶ, ὅρ' ἔλεξε.
 πρὸς τῶν πανύγνευ, ἀρλο-
 γούμην, ὦ πρὸς αὐτοὺς ἡπί-
 τῆς τελευτῆς. ἔφη γὰρ, εἰ γέ
 μέμνημαι. ἀλλὰ τίς αὐτῆ
 σποδῆ πρόσοσι τιταραγμέ-
 νη καὶ διακρύσσα, πάλιν ἀδι-
 κμήνη ἰοικῆα; μάλλον δὲ φε-
 λοσοεῖα ἐστὶ, καὶ τοῦνομά γέ
 τοῦ μὲν ἐπιδοῦται σχετλιάσι-
 σα, τί, ὦ θυγατὶρ διακρύας,

aromatumque copia, nec non
 thuris abundantia, vix mi-
 hi nares odoris obliuisci, &
 graueolentiam illam dedi-
 scere volebant: sed & nunc
 cum tantum recordor, quasi
 nauseo. APOL. Quidnam
 ô Iupiter, volebat cum ita se
 ipso abuteretur? aut quòdnam
 inde bonum, si in rogum in-
 cideret, ac carbonatim de-
 flagraret? IVP. Atqui fi-
 li, nonne in hoc Empedo-
 clem ante ipsum criminari
 videris, qui in Sicilia & ipse
 in crateras insiluit? APOL.
 Melancholiam quandam mo-
 lestam dicis. Ceterum iste
 quamnam tandem desiderij-
 causam habebat? IVPIT.
 Ipsi tibi sermonem refe-
 ram, quem coram Panegyri,
 cum mortis genus defen-
 deret, habuit dicebat enim,
 si memini. Sed quàmnam est
 ista quæ accelerans aduētat,
 perturbata, lachrymās? mas-
 gna videtur iniuria affecta.
 Atqui Philosophia est, ac
 nomen meum, se ipsam de-
 plorans arumnis plena, inuocat. Cur filia lachrymaris?

τί ἀπληρώσα τὸν βίον ἰδιό-
 τυθας; ἀρα μὴ οἱ ἰδιώ-
 θεις ἐπιβουλεύουσι σοι, ὡς τὸ
 πρόδόν, ὅτι τὸν Σωκράτην
 ἀπείκασαν, καὶ Ἀνύτος ἰατρῆ-
 γορ ἠθροῦτα, αἶτα φάνας ἰσ-
 τοῦτο αὐτῆς; Φι. ὄβρι τοῖς
 τορ, ὡ πάτερ, ἀπὸ ἰκάνοι μὲν
 ὁ πολὺς λῆος, ἐπὶ νόου, καὶ ἰσ-
 τιμῆς ἤγορ ἀδύμφοι, καὶ θαν-
 μάξουτῆς με, καὶ μονουχι
 πεισκουώτων, ἀ καὶ μὴ σφός
 δρα ξυώδου μὲν λέγοιμι. οἱ
 εἰ, πῶς ἀρ ἔποιμι, οἱ ξυώ-
 θεις, καὶ φίλοι φάσκουτῶν ἄν,
 καὶ τὺνομα τὸ μὲν ἰσδύομι.
 μοι, ἰκάνοι με τὰ δεινότατα
 ἐργάσαντο. Ζῶς. οἱ φιλόσο-
 φοι ἐπιβουλεύουσι σοι, ἐπιβου-
 λῶσαι σοι; Φι. οὐ λαμῶς,
 ὡ πάτερ, οἱ γὰρ ξυωδῶν τὰ
 μοι καὶ αὐτοῖς Ζῶς. πῶς τίνων
 ἐρῶδῆσαι, ἀ μὴ τῆς ἰδιώ-
 τας, μὴ τῆς φιλοσοφῆς αἰ-
 τῆς; Φι. εἰσ τίνων, ὡ Ζῶ, ἐν
 μετὰ μὲν τῶν τε σοφῶν καὶ
 τῶν φιλοσοφουμένων, τὸ μὲν
 σχῆμα καὶ βλεμμα καὶ βᾶδισ-
 μα ἡμῶν ὅμοιοι. καὶ κατὰ
 ταῦτα ἰσδύοι, ἀξίῳ γὰρ
 καὶ ἐμοὶ τὰ κῆδαι, καὶ τὸ ὄνομα τὸ ἡμῶν ἐπιγράφεται,
 μαθητῶν

aut cur vitā relinques adue-
 nisti? num tibi rursus Idio-
 tæ, ut olim, struxere insidias,
 cum^a Socratem ab Anyto ac
 cufatum interfecere? ideone
 illos fugis? PH. Niltale, ὁ
 pater, verum turba illa inges
 me laudat, honoreq; dignam
 censens veneratur, & tantum
 non adorat, tamen si non ad-
 modum quæ dico intelligat.

Hi vero, quonā modo dicā?
 familiares, & quise amicos
 esse offerunt, ac nomē meum
 induere, illi me grauissimē
 læserunt. IVP. Philosophi-
 ne tibi insidias quasdam stru-
 xere? PHI. Minimē, pater:
 nam & illi pariter mihi in-
 iuria sunt affecti. IVP. A
 quibus igitur iniuriam per-
 pessa es, si nec Idiotas, neque
 Philosophos incusas? PHI.
 Sunt nonnulli, ὁ Iupiter, in-
 ter multiitudinem & philo-
 sophantes medi, forma, a-
 spectu & incessu nobis si-
 miles, hisque ornati, hi mihi
 subesse gloriantur, ac nos
 men nostrum præ se ferunt,

μαθητῶν

μαθητὰ καὶ ὁμιλητὰ καὶ δια-
σῶται ἡμῶν εἶναι ληγοντῶν, ὁ
βίος δ' αὐτῶν σαμμίαν ὅ, ἀμα-
θίας καὶ θράσους καὶ ἀσελγείας
ἀνάπλευτος ὕβρις ἡ μικρὰ λαθ-
ῆμῶν. ἵπὸ τούτων, ὡ πάτερ, ἡδὲ
κινεῖν ἐπιφραγὰ. Ζῶς. Διὰ
ταῦτα, ὡ θυγάτηρ, ἀπὸ τί μά-
λις ἡδίκηκασί σι. Φιλ. σκό-
πα, ὡ πάτερ, ἡ μικρὰ σὺ γὰρ κα-
τιδῶν τὴν βίον ἀδικίας καὶ πα-
ρανομίας μετ' ὅν, ἀπὸ ἀμαθίας
καὶ ὕβρις ξυώντα, καὶ ταπεινός-
μυρον ἵπὸ αὐτῶν. Κατεκίεσας τὸ
ἀνθρώπινον ἵπὸ τῆς ἀγνοίας ἐ-
πλουσίον, ἡμῶν κατεκίε-
ψας, ἐν τῆ ἀμαθίᾳ ἡπιμυθῆ-
σαι, ὡς πάντων μὴ ἀδιδόν-
τος ἀπώλους, καὶ βιασθέντων, καὶ
ὁμοία τῶν θεοῖς βιδόντων, ἀ-
ναβλήσαντων δὲ πρὸς πλὴν ἀλή-
θειαν, ἐρωτικῶν ἡμιπολι-
τῶν. ἔφησεν δὲ πρὸς με κα-
ταπέμωρον, ἡ μὴ πρᾶξις σιν
ἀνθρώποι, καὶ ὡς δικάσειαι ὑ-
πὸ τῆς ἀμαθίας, ὡ θυγάτηρ, καὶ
αὐτῆ ὁρᾶς, ἐγὼ δ' (ἐλθὼ γὰρ αὐ-
τός) σε, καὶ μόνω ἰάσασθαι ἀν-
τὰ γινώμεθα οἶμαι, πεκίνας

discipulos, sectatores ac con-
tubernales se nostros esse diz-
centes: at vita eorū scelestis-
sima ignorantia, temeritate
et petulantia penitus est res-
ferta: nobis iniuria haud par-
ua. ab illis, ὁ pater, iniuria
affecta profugi. IVP. Mole-
sta hæc, filia: verum quare
potissimum te læsere? PHI.
Considera, pater, nū parua.
etenim cū vidisses humanā
vitam iniquitate et iniustitia
plenam tanquam ignorantia
et violentia agitatā et per-
turbatam, tu rerū humana-
rum, quod tanta caligine eos
fluctarentur, miseratus, me in
terram dimisisti, iniungēs ut
omnem adhiberem diligen-
tiam, quod homines à violen-
tia et mutuis desinerēt iniu-
rijs, ac nō beluarum ritu vi-
uerent, ad veritatemque respec-
tantes, pacatius inter se de-
gerent. Dicebas etenim cū
me demitteres, quæ nam ho-
mines agunt, qualiterque, ὁ
filia, ob ignorantiam sint
affecti, tute quoque cernis. Ego verò, quoniam eorum me mis-
eretur, te, quam solam tantis erroribus mederi posse arbitror,

ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πῶς ποῖα
 σομφίω. Ζῆς. οἷδα ποῖα
 καὶ τοιαῦτα ἀπὸρ τότε, σὺ δὲ
 τὰ μετὰ ταῦτα ἡδὴ λέγεις, ὁ-
 πως μὲν ἐπιδήξαντό σε κατα-
 σταμψίω τὸ πρῶτον, ἃ τίνα
 εἶ νῦν ἐπὶ αὐτῶν πῶς ποῖας;
 Φιλ. ἡξα μὲν, ἃ πάτερ, ἐν ἱπ-
 τῶς Βελίας ἀθύς, ἀπὸ ὅ-
 κης ἰδέσθαι μοι χαλεπότερον
 τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβαρὸς
 παραδῶν καὶ διδάσκον, τοῦ-
 το πρῶτον ὀξίω ἀργασαθῆ.
 τὸ Σιλιωνὸν δὲ ἔσθω, ὡς ῥᾶ-
 σην ὑποβαλεῖσθαι καὶ τάξις,
 ὡς γὰρ ἄμην ἐνδεξόμενον τὸν
 χαλινὸν οἶόν τε, καὶ ὑπαχθη-
 σόμενον τῷ συγῶ, ἠρμήσασα
 εἰς Ἰνδοῦς τὸ πρῶτον, ἔθνη
 μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίβω, ὃ χα-
 λκῶς ἔπειτα καταβάνας ἀπὸ
 τῶν ἐλεφάντων ἰμοὶ σωθῆ-
 ναι. ὡς καὶ ἡγεῖσθαι ἄλδων, οἱ
 Βραχμᾶνσον, ὧς Νεχραίοις
 καὶ Οξυδράκταις ὄμοροι, οὗτοι
 πάντες ἐπὶ ἰμοὶ τάσσονται,
 καὶ βιοῦ. σί γι κατατὰ ἡμῖν
 διοκούμετα, τιμῶμενοι πρὸς
 τῶν πεισιχωρῶν ἁπάντων, καὶ
 ἀθύνει

viuunt instituitis, ac omnibus circumhabitantibus honorati,
 mortuisque

ex omnibus nobis elegi, ac ut
 illos cures, demitto. IVP.
 Noui, multa talia tum di-
 cebam: at tu iam dicere per-
 ge, quomodo sub iniitum te
 deuolantem homines susce-
 perint; & qua nunc & ipsis
 peruleris. PHIL. Perre-
 xi igitur, pater, non con-
 festim ad Græcos, sed quod
 longè mihi difficilius opus
 esse videbatur, Barbaros vi-
 delicet instituire & docere,
 hoc primum agredien-
 dum esse censebam. Inter-
 missis igitur Græcis, tama-
 quam qui facile subiigi possent,
 ac celeriter, ut puta-
 bam, frenū suscepturi, iugū-
 que collum subdiuri forent,
 ad Indas primò moui, gen-
 tem omnium quæ viuunt, ma-
 ximam: illisq; haud graua-
 tē persuasi, ut ab elephantis
 descendentes, mecum con-
 uerterentur, quemadmodum
 Brachmanes, felix hominū
 genus, Nechreis & Oxy-
 dracis finitimi, qui omnes
 mihi subduntur, ac nostris
 mortuisque

ἀπὸ θνήσκου παράδοξόν τι-
 μα τῷ θανάτῳ πρόπον. Ζῶς.
 τὸς γυμνοσσοφιστὰς λέγας; ἀ-
 γέω γοῶ τάτι ἀπὸ αὐτῶν ἀ-
 τῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ αὐτῶν κινί-
 ελω ἀναβάντων, ἀνέχοντα
 λαοὶ μοι, ἔδην τῷ σχήματι
 ἢ τῶν λαθέδρας ἐκτρέποντα.
 ἀπὸ δὲ μέγα τῷτο. ἔναρχον
 γοῶ καὶ Ολυμπίασι τὸ δ-
 μοιον ἐγὼ εἶδον γυμνοσσοφί-
 κος δὲ καὶ αὐτῶν παρῆνα, λαο-
 μένος τότε τῷ γέροντι. Φιλ.
 εἶδ' ἀνθρώπων, ἃ πάτερ, ἃς ὅ-
 λυμπίαν, δὲ τῶν καταρ-
 τῶν ἐκείνων, ἃς ἐφίλω, ὅτι πολ-
 λούς αὐτῶν ἐάρων ἀπέντας,
 ἃς λοιδορήσαντο τοῖς ξυκο-
 ληλυθόσι, καὶ βοῆς τὸν ὀπίθῳ
 δομον ἐμπλήσωσιν ὑλακίδων.
 τῶν, ἃς εἶδ' εἶδον ἐκείνων,
 ὅπως ἀπέθανε. μετὰ γὰρ τὸς
 Βραχμῶνας, ἃς Αἰθιοπία
 ἄνθις, ἃτα ἃς Αἰθιοπία κα-
 τίβλω, καὶ ξυγγρομίστη τοῖς
 ἐκρίβωσι καὶ πεφάταις αὐτῶν
 καὶ τὰ βῆα ποιδάσασα, ἃς
 Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίως
 καὶ μάγους μύθησιν, ἃτα ἃς Σκυ-
 θίαν ἐκείνην, ἃτα ἃς Θράκην.

Magos inicians. Inde in Scythiam, postea in Thraciam,

mortisq̄ genere moriuntur
 admirando. IVP. Gymno-
 sophistas dicis : de quibus
 inter cætera & hoc audio,
 quod in rogam ingentem a-
 scendentes, spontè comburū-
 tur minimè vel forma aut ca-
 thedra excidentés: sed nihil
 magni hoc. nam & ego nuz-
 per in Olympiacis simile
 quiddam fieri conspexi: quia
 & te cum senex conflagra-
 ret, adesse decuisset. PHI.
 Haud ad Olympia, pater, a-
 scendi, execrandorum illo-
 rum, quos dicebam, metu,
 quoniam multos eorum abi-
 re vidi, tanquam concilio
 maledicerem, latrantisque
 domus posteriora clamore
 implerent: ita ut nec illum
 quemadmodum occubuerit
 viderim. Post Brachma-
 nes igitur confestim in Aeg-
 thiopiam, inde in Aegy-
 ptum descendi, & cum sa-
 cerdotibus & prophetis il-
 lorum congressus sum. Quos
 cū diuina docuisset, in Ba-
 bylonem perrexi, Chaldaeos

ἔνθα μοι Εὐμολπὸς τε καὶ Ὀρ-
 φεύς συνιγγνέσθω. ὅς καὶ περ
 ποσειδάωνος ἐπὶ τῷ Ἐλλάδα τὸν
 μῦθον, ὡς τολύμαχον αὐτὸς, καὶ εὐ-
 μολπορον (εἰμαθέεικα ἔδ' τὰ
 θεῶν παρ' ἡμῶν ἀπαύλα) καὶ ὅτι,
 ὡς ἐπ' ἀδ' ὁρ' περὶ βιάζοι τῆς μου-
 σικῆς, κατὰ πόδας ἀνθὺς ἀπό-
 μιλω. καὶ τὸ μῦθον πρῶτον ἀνθὺς
 ἐλθὼσα μ' ἔτι πάλιν ἰσπᾶσας
 τοιοῦτοι ἔμμιθεν, ἔτι ὅπως ἀπέ-
 κλησθαι. κατ' ὄλιγον δὲ πε-
 ριμιθῆσα, ἐπὶ τὰ ἑπ' ἀπάντων
 ἰταίρους καὶ μαθητὰς περὶ ἡγε-
 γόμην καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ
 ἄλλον ἐξ Εφέσου, καὶ Ἀβδηρῶ-
 νων ἄλλον, ὄλιγους πάντας πα-
 σσι μὲν ἔτι τὸν ὄλιγον φύλον
 ἐκ οἷσ' ὅπως μοι παρρησιάζε-
 ται. ὅτι ἴσμεν τὰ μὲν ἐς βᾶθ' ὅτι,
 οὐτὲν κομιδῆ ἀπ' ἀδ' ὁρ', ἀπ' ὅ-
 σιν τὸ ἰσποικεῖται τῶν ἡρώδων,
 σὺν βιτὸν τε καὶ μικρόν, ἐν μὲν
 σφ' ἀλαστορείας καὶ φιλοσοφίας
 πηλασόμενον, οὐτὲν τῆ ἀγνοίας
 τέλειον περὶ σιχόμενον, ἔτι ἡμᾶς
 ἀτυχεῖσι τοῖς ὀφθαλμοῖς θαυ-
 ρῶν διωόμενον, ἀπ' οἷον καὶ
 μὴν τὸν ἄπο τοῦ ἀμβλύου ἡμε-
 δασαφίς τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν
 quā hebetudine cæcipientes,

ubi *Eumolpus* & *Orpheus*
 mecū congressi sunt, quos e-
 tiam in Græciā præmisit, *Eu-*
molpum quidem vi Græcos
 initiaret (etenim cuncta di-
 uina à nobis didicerat) *Or-*
pheum autem ut in cantando
 musica eos egeret : quorum
 vestigia confestim insecuta
 sum, ac sub initium cum ve-
 nissem, non admodum Græci
 me amplectebantur, nec tamē
 penitus excluderant. *Paula-*
tim verò cum eis conuersata,
 septem ex omnibus amicis et
 discipulos collegi, & alium
 ex *Samo*, alium verò ex *E-*
pheso, ex *Abdera* quoq; aliū,
 omninò paucos. Quibus cum
 c *Sophistarum* genus, nescio
 quo pacto, mihi *suppullulas*
 uir, neq; mea *absolutè* *amu-*
lans, nec tamen penitus *dis-*
crepans, sed tanquam *Hippo-*
centaurorū genus, *composi-*
tum quid, & *mixtū*, in mediō
superbiæ & *philosophiæ* *er-*
rans, neq; *ignorantiæ* *finem*
impotens, neque *fixis oculis*
nos intueri valens, sed *tan-*
quā *obscurū* quid, & *dubiam* *nostrī*
imaginem

ἠδ' ὄλον, ἢ σιὰ ἂν νίστε ἰδόν
 τῶ ἄν, οἱ δ' ὦν ἄκείδως
 πᾶσι κατακρονηκῶσα. ὅσον
 πορ' αὐτοῖς ὁ ἀρεῖ ὅ κενῆ,
 καὶ πικρὴ σοφία, καὶ ὡς αὐ-
 τοῖ ὦν ἄ, ἀπρόσμαχ' ἄνε-
 φλίγε; αἰ λομφαὶ καὶ ἀπο-
 ροὶ καὶ ἄτοποι ἀρκείας, καὶ
 δύστροπὸι καὶ λαβυρινθώδεις
 ἐρατίαι. ἔτα κωλυόμενοι,
 καὶ ἐκχρόμφοι πῶς τῶν ἰτά-
 ρων τῶν ἰμῶν, ἢ γανάκω, καὶ
 καὶ σιαισιν ἰπ' αὐτῶν, καὶ τῶ
 λ' ὅ, Δικασθεῖοις ἔπ' ἴσον, καὶ
 παρ' ἰδοῦσιν ἰομεγῶς τῶ-
 κωλέου. ἰχλὺ μὲν οὐ ἴσως
 τότε φησὶν αὐτῶν, καὶ μηκέ-
 τι ἀνέχουσι πῶ σιωποῦσιν
 αὐτῶν, νῦν δ' ἀντιδρῶντες με-
 καὶ δι οὐκ ἔστι, καὶ μετὰ μι-
 κροῦ, Κράτης καὶ Μένιπ' ὅ,
 οὗτοι ἔπασσαν ὀλίγον ἰπιμε-
 φῆσαι τῆς μονῆς, ὡς μήποτε
 ὠφελον ὄγ' ἄρ' ἄν ἔσ' αὐτὰ ἰε-
 πικρόνθων, ὑστέρων Ζῶν. ὅδε
 πο μοι λήγεις, ὦ φιλοσοφία,
 τίνα ἠδ' ἰκυσσα, ἀπ' ἄ ἀνανα-
 κτῆς μόνου. Φι καὶ μὲν ἄκβε,
 nun tanta postea fuisset perpeffa. I V P. Sed nondum mihi,
 ὁ Philosophia, enarras quemadmodum iniuria sis offeeta,
 verum tantummodo indignaris. PHIL. At qualiter nunc,
 ὁ Iupia

imaginem ombrae quan-
 doque cernens, nihil minus
 tamen exacte cuncta se nos-
 se existimat. Hinc illa inutilis
 ὅ superuacanea apud eos
 sapientia, ὅ ut ipsi arbitran-
 tur, inexpugnabilis, accen-
 ditur: arrogantes quoque
 ὅ dubia, nec non absurda
 responsiones: inextricabiles
 praetera ὅ labyrinthicae in-
 terrogationes. Quod si ab
 amicis meis prohibentur ὅ
 redarguuntur, indignan-
 tur, ac contra illos conspi-
 rant, tandemque in ius raa-
 piunt, ὅ ad cicutam bibena-
 dam tradunt. Et quamuis
 fortasse cum confestim fus-
 gere, nec amplius eorum con-
 uersationem tolerare oport-
 tuisset: Antisthenes tamen,
 ὅ Diogenes, ac paulo post
 ὅ Crates, Menippus quo-
 que, mihi, ut parumper dis-
 cessum meum differrem, per-
 suasere: quod vinam nun-
 quam facilius esset: non e-
 nim tanta postea fuisset perpeffa. I V P. Sed nondum mihi,
 ὁ Philosophia, enarras quemadmodum iniuria sis offeeta,
 verum tantummodo indignaris. PHIL. At qualiter nunc,
 ὁ Iupia

ὁ Ζεὺς, ἡλίκαι ἐστὶ μακρὸν γάρ τι
 ψῦλον ἀνθρώπων, καὶ ὡς τὸ πο-
 λὺ δουλικὸν καὶ τυραννικὸν, ὅθεν
 γυμνασιῶν ἡμίση καὶ παιδαγωγῶν
 ἀσχολίας· ἐδούλων γὰρ, ἢ ἐδού-
 θαιον, ἢ ἀλλας τέχνας, οἷας ἀ-
 κὸς τὸς τοῦτους, ἡμάνθων, σκν-
 τούων ἢ τιτάνων, ἢ περὶ πλυ-
 νὸς ἔχων, ἢ ἔια ξάων, ὡς
 δούλων αἱ τοῦς γυναιξί, καὶ δι-
 κούρων, καὶ κατακόριον ἀ-
 μαρῶς, ὁποῦ ἢ κροκόων ἐκ-
 να σφίφοιν, ἢ μίτρον ἐλῶ-
 θοῖον, τοιαῦτα τοῖων καὶ πα-
 σὶ μακροῦτον, ὅθεν ὄνομα τὸ
 ἡμίτρον ἡδύτρον. ἐπὶ δὲ ἄς
 ἀνδρας τῶν ἡρώων, καὶ κα-
 τῆσθον τῶν αἰδῶ, ὅση παρὰ τῶν
 ποικίλων δὲ τοῖς ἰταίοις τοῖς
 ἡμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχουσα οἱ ἀν-
 θρωποὶ τῶν παρρησιῶν τῶν
 αὐτῶν, καὶ χαίρουσι θύρανοῦ-
 μνοι, καὶ συμβουλοῦσι πείθον-
 ται, καὶ ἐπιτιμῶντων ἡποπῆσ-
 θουσι, ταῦτα πάντα τυραννί-
 δας ὁ μικρὰν ἡδύτρον ἔιναι τὸ
 μὲν δὲ μανθάνειν, ὅσα τῶν
 τοιαύτην παρρησιῶν πρόφορα,

μακρὸν

que formidant: hæc omnia tyrannidem haud parvam esse ar-
 bitrabantur. Verū addiscere quæ professioni huic conueniūt,
 longum

ὁ Iupiter, audi: Sceleratum
 quoddam hominū genus est,
 & vtiplurimum seruale ac
 mercenarium, haud nobis-
 cum ob negotiorum multi-
 tudinem à pueris conuersa-
 tum. seruitutem enim serui-
 uit, aut sub mercede operant
 locant, aut alias artes extra-
 cuit, quales par est homines
 tales addiscere, coriariam,
 fabrillem, fullonicam, aut la-
 nam excutere, ut mulieribus
 sit accommoda, & ad filan-
 dum apta ductilisque, cum
 illæ tramam vertunt, vel li-
 cium circumuolunt: talia
 igitur in puerili exercentes
 atate nec nomen cognouē-
 re nostrum. Postquam ve-
 rō annos viriles ingredi cæ-
 pēre, ac reuerentiam quæ à
 quamplurimis amicis exhi-
 betur meis, conspexerunt,
 quemadmodumque homines
 loquendi eorum liberatent
 idolerant, & correpti gau-
 dent, ac consulentibus ob-
 temperant, increpantes deni-

μακρόν τῷ, μάλλον δὲ λιγώτερον
 ἢ ἀδύνατον, αὐτῶν τεχνῶν δὲ γὰρ
 σιγῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ἡ μόνος ἐ-
 κανὰ παρὲν ἑσθλῶν ἐ-
 νόσιον ἢ καὶ ἡ ἀδελφία βαρῶν, καὶ
 ὡς οὐκ ἔστιν, ἀφ' ὧν ἔστιν ἐφά-
 νη. ἢ δὲ οὐκ οὐκ ἴσως μενέοις,
 τῶν ὑστέριον ἀνεκταρῶν, τῶν ἰ-
 ρῶν οἱ νοητικῶν φασί,
 λαθίνοια, καὶ ἐπὶ τῶν βελτίστον
 ἀπόνοιαν ὀρμύσαντων. ἔτι τι
 καὶ τόλμαρ καὶ ἀμαθίαν καὶ
 ἀνασχεωτικῶν πεσοπέσαν
 τῶν, ἀπ' αὐτοῖς μάλιστα σιω-
 γησίου, καὶ λοιδορίας λω-
 νας ἰμμηλίτσαντων, ὡς πρό-
 χηροι ἔσιν, καὶ ἀνὰ σώμα τῶν
 τας μόνως ξυμβολὰς ἔχον-
 τες. ὁρᾶς, ὅποια πῶς φησι
 σοφίαν ἐφ' ὁδίας σχηματίσ-
 σιν, καὶ μετακομοῦσιν αὐ-
 τὸς ἐν μάλα ἀκότως, καὶ
 πῶς ἐμὲ, οἷόν τι ἀμέλει ὁ Λί-
 σσώτος φησι ποιῆσαι τὸν ἐν
 τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς κλοντῶ
 περιπατοῦν, καὶ πρᾶξ
 ἐκχέμν, ἢ ξινὸν λέων καὶ αὐ-
 τὸς εἶναι, καὶ πῶς τινος καὶ ἢ
 ἐφ' ἴσως οἱ πρὸς οὐκ αὐτῶν.

τά δ'

longū erat, seu potius impos-
 sibile valde : artificia verò
 tenuia, & quæ vix cum sum-
 mo etiam labore necessaria
 suppeditare possent nonnul-
 lis etiam seruitus molesta, &
 quomodo cunq; erat, intole-
 randa videbatur. Re igitur
 diligenter perpensa, ancō-
 ram nouissimam, quæ nau-
 gantes sacram appellant, vis-
 sum est demittere, ad optimā
 itaq; fortordiam declinantes,
 audaciam quoq; & ignoran-
 tiam ac impudentiam in aux-
 ilium aduocârunt, quæ po-
 tissimum cum eis in certamē
 irent. Conuiuia præterea nos-
 ua excogitârunt, ut prompta
 essent, ac solas desertationes
 has in ore haberent. Qualiā
 nam ad philosophiam cernis
 viatica? proinde & formæ
 studēt, ac oppidò quæ elegan-
 ter se exornât, planeq; ita me-
 eū agūt, quemadmodū Aesop-
 us Cumanum illum asinum
 fecisse refert, qui cū leoninā
 induisset pellē, & asperē dea-
 rudisset, se quoq; leonem esse

videri cupiebat, & erant fortassis nonnulli qui ei crederent.

Nostra

τὰ δ' ἡμίτερα πάντων ἔστιν, ὡς
 οἰδα, καὶ ἐς μίμησιν πρόχαρα,
 τὰ περὶ φανῶν λίγρον, καὶ ὁ ποικίλος
 ἔπραγματίας δὲ πρὸ βάνιον
 περιβαλλομένη, καὶ πέραν ἱξαρ-
 τήσασθαι, καὶ ζύλον ἰνὴν χερσὶ
 ἔλασιν, καὶ βοῶν, μάλλον δ' ὄζυ-
 καῶν ἢ ὑλακτῶν, καὶ λοιδορεῖ-
 ὦν ἅπανσι. πλὴν ἀσφάλασσιν ἔδ-
 αῶν τοῖς ἑμυθῶν ἐπιτότῳ πα-
 θῆν, ἢ πῶς τὸ σχῆμα αἰδώς
 παρἱξασσιν ἔμμετρον ἢ ἐλασθῆναι
 δὲ πρόχαρα ὅ, ἀκούσθαι ἑμυθ-
 πότου, καὶ ἐν βέλτοισι ἀπάσασιν,
 παρἱξασσιν ὡς ζύλον, καὶ τὰ
 ἀλφίτα ἐν ἑτ' ὀλίγα, ὅθεν, ὡς
 περὶ τοῦ, μάλα ψιλή, τὸ δὲ ὀψώ-
 νιον, ὅ τὰ ἐπιχρῶν ἢ ἄνυμον, ἀπὸ
 κρῖνα παντοδασπὰ, καὶ οἶνον ὅ,
 οἶος ἡδιστος, καὶ χυνοῖον, παρῶ-
 ὄτου ἄν ἐκλωσι δασμοιογῶ-
 σι ἔπι κωφοῖσι ἰωνοῖσι, ἢ ὡς αἰδῶ-
 φασιν, ἀπὸ κρῖνοι τὰ πρόβα-
 τα. δασπιν τὸ ποικίλος οἶον, ἢ
 αἰδοῖ ἢ σχῆμα ὅ, ἢ δὲ ἑμυθῶν
 ἀκῶσαι λιανῶς. καὶ ἔπι αὐτῶν
 κῆνον ἴσθρων, οἶμα, ὡς ἱξί-
 λων κατασῆσθαι τοῖς ὀρθῶς

φιλο-

veneratione, aut metu ne male audire cogantur. Siquidem
 hoc quoque, ut arbitror, prauidere, quod ex æquo inter recte
 philoso-

Nostra verò admodum, ut nos
 sibi, sunt facilia, & adimitana
 dum leuia (de externis lo-
 quor) haud enim magni est
 negotii, vel vestem sibi irid.
 circumdare, aut peram collo
 suspèdere. seu lignum in ma-
 nibus gestare, vel vociferari,
 aut potius rudere, siue latra-
 re, ac omnibus maledicere.
 Equidem securitatem, quòd
 nihil ob talia passuri essent,
 formæ recuerètia praestare te-
 nebatur. Libertas verò etiam
 inuito domino præopta, qui se
 comprehensos abducere co-
 nabatur, baculi experieba-
 tur violentiam. Caterùm fa-
 rina non amplius pauca, neque
 placenta ut antea tenuis, obs-
 sonia verò nequaquam solitas
 cepève agreste, sed carnes
 omnifariam, & vinum quod
 suauissimum: quin & aurum
 cum volunt, paratum. etenim
 circumerrantes tributum col-
 ligunt, vel ut ipsi dicunt, pes-
 cora detondent, multosque da-
 re existimant, vel habitus

φιλοσοφῶσιν, ἔδει τις ὁ δικά-
 σων καὶ ἀσκεινῶν τὰ τοιαύ-
 τα ἴσα, ἢ μόνον τὰ ἕξω ἢ ὁ-
 μοια ἀρχῶν ἢ ἔξω τὸν ἐπιγ-
 χον δειχόντου, ἢ ἐρητιά τις
 οὔτοι κοσμίως, καὶ ἀβρα-
 χῦ, ἀπ' αὐτοῦ βοῶσι, καὶ ἐπι-
 τῶν ἀκρόπολις τῶν ἰαυτῶν
 ἀναφύγουσι, τῶν λοιδορίων, καὶ
 πρόχασον τὸ ξύλον. καὶ ἢ μὴ
 τὰ ἔργα ἡτῆς, οἱ λόγοι ποιοί.
 ἢ μὴ ἀπὸ τῶν λόγων λείπειν
 ἐείλοισ, τὸν βίον ἀξίσοι σκο-
 πῆν. Ὡραροῦ ἐμπλήψαι
 πῶσθ' ἢ πόλις τ' τοιαύτης ἑα-
 διουρίας, καὶ μάστιξ τὸν Διο-
 γῆν καὶ Ἀντιθένη καὶ Κρα-
 τῆν ἐπιγραφόμενον, καὶ ἔπι-
 τῶν ταπεινῶν, ἢ τὸ μὴ
 χεῖσιμον, ὁπόσον ἔνιστ ἢ φυ-
 σὶ τῶν κωῶν. οἱ τὸ φυλακί-
 κῆρ ἢ τὸ οἰκετικῆρ, ἢ τὸ φιλο-
 δόσοζορ ἢ μνημονικῆρ ἔδει.
 αἰὼς ἐξηλώκασιν, ὑπεκλῶ δὲ
 καὶ λιχνίαρ καὶ ἀρπαγῶν, καὶ
 Ἀφροδίσια σνχρὰ, καὶ κολα-
 κῆσιν, καὶ τὸ σίνειν τὸν δι-
 δούτῃ, καὶ περὶ τραπέζας ἕ-
 γῆρ, ταῦτα ἀκείως ἐκπεπο-
 νη=

diijs, mensarū deniq; frequentatione, his per quā diligenter

xxxx

elaborant.

οὐκ αἰσιν ὄψα ζῶντων μὲν τὰ μί-
 κροδρ, οἷα ἔσαι. οἱ γὰρ τῶν ἰσ-
 ρασηείων ἀπαντῶν ἀναπηθῆ-
 ῶντων, ἰρήμους τὰς τέχνας ἐά-
 σασιν, ὅταν ὁρῶσι σφῶς ἢ πο-
 νοῦντας καὶ ἡάμωντας, ἰω-
 θῶν εἰς ἰσπέρων ἰπικυφότηας
 τοῖς ἔργοις, καὶ μόρις ἀπὸ λῶν-
 τας ἐν τῷ τοιαύτης μισθαρίας·
 ἀργός δὲ καὶ γόητας ἀνθρώ-
 πους, ἐν ἀπασιν ἀφθόνας βί-
 οῦντας, αἰδωῦντας μὲν τυραν-
 νικῶς, λαμβάνοντες δὲ πε-
 κέρως ἀγαπηθῶντας δὲ εἰ
 μὴ λάθοισιν, ἀκῆπανοῦντας δὲ
 ἢ δὲ εἰ λάθοισιν. ταῦτα ὁ ἐπὶ
 Κρόνου βίῳ Λοκῆ αὐτοῖς, καὶ
 ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ
 τόματα ἰσρέν ἐκ τῷ ἔρανῳ καὶ
 ἡ ἴσιν ἀμ δλανὸν τὸ πρᾶγμα
 λῶ, εἰ τοῖσιν ὄντων, μὲν ἐς ἡ-
 μάς ἀπο ἰξυθεῖσιν· οἱ δὲ μά-
 λα σιμνοί, καὶ συνθρωποὶ τὰ
 ἔξω, καὶ τὰ ἀημόσια φαινόμε-
 νοι, ἢ ἢ ποσὸς ἀρῶς, ἢ γῶμα-
 κὸς λάθωνται καλῶς, ἢ ἰλπι-
 σσοισι σιωπῶν ἄξιον, οἷα τοῖς
 σιν; ἔνιοι δὲ καὶ ἔξω τῶν
 σφῆτι-

hianam faciunt? Nonnulli verò & hospium suorum
 adultis,

elaborant. Atqui paulò post
 quoniam hæc eussant, vi-
 debis. omnes enim ex offi-
 cibus exilientes, artes relin-
 quunt desertas, cum cernunt
 se laborantes, & operibus
 defudantes, ab aurora ad
 vesperum usque defatiga-
 tos, vix tamen mercede ta-
 li vitam sustentare posse: se-
 gnes verò & subdolos homi-
 nines, abunde in omnibus
 viuentes, tyrannicè quidem
 postulantes, ac promptò ac-
 cipientes, & cum non acce-
 perint, indignantes, neque si
 acceperunt, laudantes. hoc
 Saturnium eis videbitur seu
 culum, sponè que mel ipsum
 ex cælo in ora infuere Pro-
 inde res minus esset mole-
 sta, si cum tales sint, nulla
 alia nos afficerent iniuria.
 Nunc verò cum admodum
 casti & seueri abextrà
 & in publicis appareant,
 si puerum nati fuerint
 formosum, vel mulierem
 speciosam, aut quid silen-
 tio dignum sperant, qua-

ἑφ' ἑτέρωρ ζωῶνας ἀπάγουσι
 μοιχοῦντων, κατὰ τὸν Πλάτωνα
 ἐκείνων γανίσκου, ὅς φησὶ
 φῶν ἢ καὶ αὐταί. ἔτα κοι-
 νὰς ταύτας ἀπασι τοῖς ξυῶ-
 σι πᾶσι βίβοι, Πλάτωνός τι
 λόγῳ οἶονται ποιεῖν, οὐκ
 ἀδύνατον, ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεί-
 νος ἄξιον κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς
 ζωῶνας. ἃ μὲν ἔστιν ἐν τοῖς
 συμποσίοις ὄρωσι, καὶ ἃ μὲν
 ὀφείλουσι, μακρὸν ἂν εἴη
 κίναρ. καὶ ταῦτα ποιοῦσι,
 πᾶσι οἷα, καταγοροῦντων αὐ-
 τοῖς μέθης καὶ μοιχείας, καὶ
 λαγνείας καὶ φιλαργυρίας; ἔ-
 στιν γοῶν ὄντως ἔυροις ἀπὸ
 ἀποῖναυτιον, ὡς τὸς λόγους
 αὐτῶν, ἢ τὰ ἔργα οἴου, κολάζ-
 κασιν μισῶν φασι, κοίτακείας
 ἔντα, τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν
 Σπυρίδιον ὅτι βλακείῳ δυνά-
 μῳι, ἀληθῶς τοὺς ἀποῖ-
 νους ἔπείπουσαν, οὐκ ἂν ὅτι λιπῶ-
 σω πῶν γλῶσσαν μὴ μετὰ ἢ
 τὸ ψῶδιδου δυνάουτο ἡλο-
 νῶ, πᾶσιν ἐχθρὸν τὸ λόγῳ, καὶ
 ὁ ἑπίκουρος ὁ πολέμιος, ἔργῳ

adulterantes uxores abdu-
 cunt, Iliensis illius iuuenis
 instar, tanquam & ipsæ
 quoque philosophature es-
 senu. Inde communiter illas
 vniuersis coeunitibus prosti-
 tuentes, Platonis se legem
 implere arbitrantur, haud
 intelligentes quo pacto sa-
 cer ille mulieres communes
 esse debere censuit. Quæ ve-
 rò in conuiujs agunt, quem-
 admodum inebrientur, longè
 gressus recensere: & hæc
 faciunt, quomodo putas,
 dum ipsi ebrietatem, adul-
 teria, luxuriam, & auaritia-
 m reprehendunt. Nil in-
 gitur magis inter se inue-
 nies contrarium, quàm il-
 lorum sermones & opera:
 quemadmodum cum adu-
 lationem odio habendam
 asserunt, & tamen adulan-
 di gratia gnathonicam vel
 assentationem ipsam exu-
 perent. Alios verà loqui
 hortantur, cum ipsi nec lin-
 guam nisi mentiendo mo-
 uere possint. Voluptates o-

mibus sermone inimicæ, Epicurusque hostis; opera verò

XXXX

omnia

δι' ἑξ' ταύτων ἅπαντα προ-
 τισι, τὸ δ' ὀξυχόλον ἢ μικρά-
 τιον, καὶ πῆς ὀργλὸν ῥάδιον
 ὑπερτὰ βρεφύματα τὰ νεογνά.
 γέλωτα γοιῶν οὐ μικρὸν παρ-
 ἔχουσι τοῖς θεομύθοις, ὅπό-
 ταν ἦπὸ τῶς τυχεύουσ ἀτίας
 ἐπιβῆσιν ἢ αὐτοῖς ἢ χορῆ,
 περιδνεῖ δὲ τῶν χοιῶν βλή-
 ποιῶν, ἰταμόν τι καὶ παρᾶ-
 φρορ ἀιδροκόσῳ, καὶ ἄ-
 φροῦ μᾶλλον δὲ ἰοῦ μισθῶν
 αὐτοῖς ἢ τὸ σόμα, μὴ σὺ γὰρ
 κἄθι τυχοῖς, ὅτε ὁ μιὰς
 ἐκῆν ὃ ἐκῆται βόρβορ ὃ
 χυσιον μὲν ἢ ἀργύριον, ἢ
 ραυκας, οὐδὲ λυτῶσαι ἄ-
 ξιω, ὀβολὸς ἰκανὸς, ὡς δὲ ρυ-
 πρῶτα μίλι· πῶτον γὰρ ἢ λελών
 ἢ πῶτα μὲς παρῆξα. μὴ ὀλί-
 γον ἄτοισιν οὐκ ὀβολὸς, ὅθι
 δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλε-
 τὸς ὄλης· ἔστ' τις ἔμπορ ὃ
 τυτῶν ἀπὸ τοῦ φόρτου πλε-
 σαθρὸν ἀν, ὅσον τυτοῖς φλο-
 φῶτα ἰς χημαῖσιν οὐ σὺν-
 κῆ. ἔτ' ἰπεδᾶν ἰκανὸς οὐκ
 λιξόντων, καὶ ἰστίσωνται,
 ἀπὸ ῥῆ-

omnia propter illas patrā-
 re audent. Ira praeterea ve-
 hementia, leuissimarumque
 rerum perturbatione, nec
 non indignationis facilita-
 te, etiam nuper genitos in-
 fanulos superant. Non para-
 uum igitur risum spectato-
 ribus mouent, cum quouis
 etiam fortuito casu adeo il-
 lis ira ebullit. Colore au-
 tem liuidi videntur, impu-
 dens quid ὃ abominabile
 praeseferentes. Os verò
 spuma vel potius veneno est
 refertum: ne tu illic cum
 facdilla euomiur illuuias,
 deprehendaris, caue. Pro-
 in aurum vel argenteum, Her-
 cules, neque possidere di-
 gnantur. obolus sufficit ut
 lupinos emant: nam porum
 fons seu riuus suppeditabit.
 At paulò post non obolos
 vel drachmas paucas, sed
 totas postulant diuitias, ad-
 eò ut mercator quispiam
 tanto impleri onere posset,
 quantum illis ad quassum
 Philosophia confert. Inde

postquam ad satietatem vsque corrastere, ac frumentati sunt,
 infeli-

ἀφ' ἑαυτῶν ἐκείνων τὸ δό-
 ξασθαι τὸν ἀγρὸν, ἀγρὸς ἐνίο-
 ρι, καὶ ἰδιώτας τῶν μαλακῶν
 ἐπιεικῶν, ἢ πᾶσας κομῆτας,
 καὶ σινοικίας ὄσας, μακρὰ
 χάραια φράσσοντες τῆν πύρα
 τῆν Κρατῆτος, καὶ ὡς πρὶν
 ἔστιν Ἀντιόχους, καὶ ὡς πρὶν τῆ
 Διογῆτος. οἱ ἰδιώται δὲ ταῦτα
 ὁρῶντες, καταπύουσι ἡδὴ
 φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας ἔ-
 νει τοῖς οἴοντες, καὶ μὴ τῆς
 διδασκαλίας ἀτιμῶντες. ὡς
 ποιοῦν ἡδὴ ἔχοντες, ἀδύνα-
 τῶν μοι γινώσκονται, καὶ ἕνα τι-
 νὰ πειθαρχεῖν αὐτῶν, ἀλ-
 λὰ τὸ τῆς Πλωτόπης ἐκεί-
 νου πάσχω. ὁπόθεν γὰρ δὲ ἐξ ἑ-
 φῆσας, τὸ ἐν ἀναρῆ ἀδύνα-
 ναίνονται. ἢ ἀμαθία ἢ ἢ ἀδι-
 κία ἐπιγνώσιν, ὁρῶσα ἀνεξί-
 γαστον ἢ μὴ τὸ ἔργον, ἢ ἀνύ-
 νητον πόνον. Ζῶντες οἷα, ὡς θεοί,
 πύουσιν ἢ μὴ ἢ Φιλοσοφία
 πῶς τῶν καταρωτῶν ἐκεί-
 νων, ὡς ὅρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ
 πρακτικόν, ἢ ὅπως αὐτὸς με-
 τιώσισον. ὁ μὲν γὰρ ἑρραυδὸς

ἀπά-

vel quo pacto è medio sint tollendi. Ceterum subnen eos

xxxx 3

iaculas

para.
 ercā pe.
 rúm que
 e, nec.
 facilia.
 itoi ma
 on para
 ecia to-
 quouis
 deo il-
 ore au.
 impu-
 inabile
 Os verb
 meno est
 lic cum
 llunies,
 Proa
 Her-
 e dia
 ci vt
 otum
 abit.
 bolos
 sed
 s, ada
 ispiam
 possit,
 uasium
 t. Inde
 ai sumi,
 infeli-

ἀνάγε μὲ πικρῆ, ἢ ὁ θάνατος
 τῷ ταχὺς. Αἰ. ἰγὰ τοι, ὃ
 πᾶτερ ἰπὸ θήσωμαι μισῶ ἢ
 καὶ αὐτὸς ἦδ' ἢ τὸς ἀλαστούς,
 ἀμύους ὄντας, ἄτερ τῶν Μυ-
 σῶν ἀνανακτῶν ἑδανῶ μὴ
 ἢ ἢ τῆς οὐς ἀλγίως οὐδ' αμύως
 ἐκάνοι ἀξιοί· τὸν Ερμῆ δ', ἃ
 δουκῆ, αὐτοκράτορα τῆς κοίτης
 σιωπῆς καταπέμφω μὴ ἐπ' αὐ-
 τοῖς· ὃς ἄτε δὴ περὶ νόγους ἔ-
 χων καὶ αὐτὸς, τάχιστα ἴσται
 οὗς τε ὄρθως φιλοσοφου-
 τας, καὶ τὸς μὴ. ἔτα τὸς μὴ
 ἐπανίσταται, ὡς τὸ ἀπὸς, οἱ δ'
 κολασθέντες, ὅπως ἀρ' ἐκεί-
 νο παρὰ τὸ καυδὸν δουκῆ Ζῆος.
 εὐλέγας, ὃ Αποτομῶν ἀπὸ καὶ
 οὐ Ἡράκλους, ἀμα καὶ τῶν φι-
 λοσοφῶν αὐτῶν ἔχουσαν ἀπίσ-
 τως τάχιστα ἢ τῶν βίον· τρισηκο-
 δικάων γουῦ ἀθλοῦ οὐς τῆς
 τῶν οὐ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢ
 ἐκλόφους μισαρά ἔτω, ἢ ἀνα-
 σχωτα θυγία. Ἡρα. καὶ
 μὴ ἀμανοῦ λῶ, ὃ πάτερ, τῶν
 κόπῃν ἐκκαθάραι αὐτοῖς τοῦ
 Ἀνγίου, ἢ τῆ τοῖς συμπλέκε-
 θαι·

iaculatione unica, mors quae
 auferet cito. APO. Ego
 tibi pater aurem vellam :
 nam & ipse iam arrogan-
 tes, & à Musialienos, Mu-
 sarum gratia indignatus,
 odi : fulmine siquidem aus
 tua dextra minimè illi di-
 gni sunt. Mercurium au-
 tem, si videtur, pœna exaa
 ctorem ad illos demittemus,
 is, tanquam qui & ipse in-
 ter disciplinas versatur, ce-
 lerrimè eos qui rectè philo-
 sophantur, & qui minùs, co-
 gnoscet : dein hi quidem,
 ve par est, laudabuntur,
 illi verò quemadmodum ex
 tempore videbiur, plestentur.
 IVPIT. Rectè dicis,
 Apollo : sed & iu Hercu-
 les, vnà Philosophiam i-
 psam pariter ducentes, pro-
 periter in vitam abite : cetero
 tamenq; decimumtertium i-
 stud, nec paruum, te absol-
 uere putato, si tam scelesti
 & impudentissima extirpa-
 ueris animalia. HER. At
 qui pater & Augiæ fimum
 repurgare præstaret, quàm
 cum talibus manus conferre-
 eamus

θα' ἀπίστω δὲ ὄμως. Φι.
 ἄκσσα μὲν, ἀκολούθου δὲ
 κατὰ τὰ λόξαυτα ὡς παρὶ.
 Βρ. λατρίων, ὡς ἡ ἀνὸν ἰσχυρῶς
 αὐτῶν ἐπιτέψω μὲν σύμφορον.
 ποίαν δὲ ἔχῃ παρὶθαι, ὃ Φι-
 λοσοφία; σὺ γὰρ οἶδα, ὅτι εἰ-
 σὶν. ἢ πρόδηλον ὅτι τὸ τῆς Βικα-
 λίας Φι. οὐδ' ἀμῶς, ἢ πᾶν ὄλη-
 γοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφῶσιν, ὃ
 Ερμῆ· οὐδὲ οὐδ' Ἀθηναῖος
 πωρὶας διοντα, ἀλλ' ἐνθα πο-
 λὺς χρυσὸς ἢ ἄργυρος ὀρθῶς
 τα, ἐκεῖ πᾶσι γινώσκουσιν ἢ
 μὴ Βρ. οὐκοῦν ὄνθ' τῆς
 Θρακίας ἀπὸ τῶν. Ηρα. εὖ λέ-
 γεις, καὶ ἡ γὰρ μάλα γὰρ μὴ τῆς
 ὀρθῶς οἶδα γὰρ τὰ Θρακῶν ἄ-
 παντα, συχνάκις ἐπελθόν.
 καὶ μοι τλίθῃ ἡδὴ παρὸς
 θα. Ερ. ποίαν λέγεις; Ηρα.
 ὀρθῶς, ὃ Ερμῆ καὶ Φιλοσοφία,
 ἄλλο μὲν ὄρη μέγιστα, καὶ ἡ ἀλ-
 λισι ὀρθῶν ἀπάντων; Αἰμός
 δὲ, τὸ μέγιστον, ἢ λαταυτικὸν
 ἢ Ροδόπη, καὶ διὸν δὲ τῶν
 πλάμφορ, πᾶσι φερόρον, ὅτι
 τῶν

que pulcherrimos & maior Hæmus est. oppositus verò
 Rhodope : at campus interiectus, perquam fertilis, ab

eamustamen PHILLO. In-
 uita quidem : ex patris ta-
 men sententia subsequendum
 est. MERC. Descendas
 mus, quandoquidem haud
 paucos ex illis hodie con-
 teremus. Cæterum, ὃ Philo-
 sophia, quoniam tendere o-
 portet? tu enim vbi versan-
 tur, nosti: an perspicuum
 est quòd in Græcia? PH I.
 Minimè, nisi admodum pau-
 ci, qui rectè, ὃ Mercuri, phi-
 losophantur. Illi verò At-
 tica haud indigent pauper-
 tate, sed vbi auri & argen-
 ti eruitur copia, ibi nobis
 sunt querendi MER. Nun-
 quid igitur confestim in
 Thraciam abeundus? HER.
 Bene dicis. ego vos in via
 deducam: nam cuncta Thra-
 cum, vbi qui sæpius il-
 luc accesserim, cognoui. &
 nunc huc mihi flectatis.

MERC. Quoniam dicis?
 HER. Videatne, Mer-
 curi & Philosophia, mon-
 tes duos maximos, omnium-
 que pulcherrimos & maior Hæmus est.

oppositus verò
 Rhodope : at campus interiectus, perquam fertilis, ab
 xxx 4 viriuss

τῶν πεπόθων ἑκατέρωθεν
 θύς ἀρξομένων καὶ τινὰς λό-
 φος πᾶς πάλιν λαλῶν ἀνι-
 σκώτας, ἐκ ἀμόρφου πλὴν τρα-
 χύτητα, οἷον ἀκροπόλεως πολ-
 λὰς τῆς ἰσοπεφυμένης πόλεως·
 καὶ ἡ πόλις ἴδῃ ἤδη φαίνε-
 ται. Εἰρμ. νῦν Δί', ὦ Ἡρα-
 κλῆς, μίξις καὶ ἁπλῆσις ἀ-
 πασῶν πόρρωθεν οὐκ ἀπλάμ-
 πα τὸ κάμῃ, καὶ τίς ποτα-
 μὸς μίξις ὁ παρὰ μέγιστος,
 πάλιν ἐν χεῖρσι φάσιν αὐτῆς.
 Ηρα. Εἴρμ. μὴ οὐτῷ, ἡ
 δὲ πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκεί-
 νου καὶ ἡμᾶς ἴδῃ πρόσθετοι καὶ
 ἱπποφίλοι, ὡς ἐπιβάνωμεν
 ἀγαθῆ τύχῃ. Εἰρ. οὐτῶ γινέ-
 σθω. τίδ' οὐκ χεῖρ ποιεῖν, ὅ-
 πως τὰ θεῖα ἐξίχνουσί μοι.
 Ηρα. τοῦτο μὲν σὸν ἴδῃ ἔρ-
 γον, ὦ Εἰρμ. ἡρῶν ἴδῃ ἄ, ὅ-
 σι οὐκ ἔρ φθάνοις κερύθην.
 Εἰρ. οὐδὲν τῶ χαλεπὸν, ἀλ-
 λά τὰ γὰρ ὀνόματα ἐκ ἰστια-
 μαί ἀντ' οὐκ οὐδ' ὦ Φιλοσοφία,
 λέγε, οὐς τινὰς ὀνομασίον,
 καὶ τὰ σημεῖα πᾶσι. Φι-
 λος. οὐδ' αὐτὴ μὴ οἶδα τὸ
 ἔφεις,

profer. PHILOS. Sed

viriisque confestim radice
 se pandens: & colles quof-
 dam tres perpulchros assur-
 gentes, minime asperitate
 deformes, tanquam subies-
 ſæ civitatis arces varias: &
 iam vobis ipsa apparet. ME.
 Ita per Iouem, ô Hercules,
 maxima, & omnium fors
 mollissima: etenim à longè
 illius resplendet pulchris-
 tudo. quin & fluvius qui-
 dam maximus præterlabi-
 tur. opportunè illam alluens.
 HE. Hebrus est, ciuitas
 verò Philippi illius opus:
 proin nos iam contege, ne-
 bulâq; inuolue, vt bona de-
 scendamus fortuna. MER.
 Ita fiet. Caterùm quid fa-
 cere oportet vt animalia im-
 dagentur? HE. Hoc qui-
 dem tuum iam, Mercuri, o-
 pus: nam præ eo es. ne igitur
 præconium enunciare cun-
 ctæris. MER. Haud diffi-
 cile hoc, verùm illorum nos
 mina ignoro: tu igitur Phi-
 losophia, quo nomine sunt
 appellandi, insuper & signa
 neque ipsa manifestè quàm
 vocen-

ἑφεῖς, οἱ τινες ὀνομάζονται,
 ἅτε τὸ μὴ συγγίνασθαι αὐτοῖς.
 ἀπὸ δ' οὐκ τῆς ἐπιθυμίας, ἢ
 ἕλθοισιν ἄς τὰ λήματα, ἐκ ἄν
 ἡμάρτοισι πεσοκῶν λιτύω-
 νας, ἢ λιησίπονος, ἢ λιησια-
 κλίας, ἢ ἀκτῆμονας, ἢ πολυ-
 κτύτας. Ερ. ἢ τί λέγεις. ἀπὸ
 τίνων οὐτοί εἰσι, ἢ τί καὶ πε-
 σκοπεῖσι καὶ αὐτοί; μάλλον
 δὲ καὶ πεσοίσι, καὶ τί καὶ
 ἕμεθα θέλουσιν. ΑΝ. ἄρ' ἄν
 ἕχοιτε ἡμῖν, ἢ ἀνθρώπων, ἢ πᾶν,
 ἢ οὐ, ἢ βελτίστη, εἰ τινος πρᾶς
 γήγτας ἅμα ἕδειτε, καὶ τινα
 γυνῶκα ἐν ἡεῶν λικαρμύλων
 ἄς τὸ Λακωνικόν, ἀρρῆσας
 πλὴν, καὶ κομιδῆ ἀνδρικῶν
 Φι. παπαί, τὰ ἡμέτερα οὐκ
 τοι γητῶσι. ΑΝ. πῶς τὰ ἡμέ-
 τερα; θραπέται γὰρ ἡκῆνοι ἄ-
 παντων ἡμεῖς δὲ, πλὴν γυνῶ-
 κα μάλιστ' ἐπιτηρῶν, ἢ θραπο-
 θισμῶν περὶ αὐτῶν. ἔσιθε
 δὲ, καθότι καὶ γητῶν ἀνδρός.
 Ερ. τὸ νῦν δὲ ἅμα λιηρῶν
 ὄμων, εἰ τις ἀνδράποδον Πα-
 φλαγονικόν, τῶν ἀπὸ Σινώ-
 πης βαρβάρων, ὀνομαζομένων,
 οἶον

vocentur noui, quoniam
 nullum mihi cum his con-
 sortium. Caterum non ab-
 errabis, si eos à possidendi
 desiderio, vel Possidonios,
 aut Possidipos, seu Possi-
 cleos, vel Possifundos, aut
 Possidoros nominaueris.
 MER. Bene dicis: sed
 quinam hi sunt, qui & ipsi
 circumspectant? atqui ac-
 cedunt, & quid loqui vel-
 le videntur. VIR. Pote-
 stisne, o viri, vel tu optima,
 nobis indicare, num ternos
 pariter videritis prestigiat-
 tores, ac mulierem quandam
 Laconicè corpus ornatam,
 aspectu masculino, ac penè vi-
 rili? PHIL. Papæ, hi no-
 stra quærun. VIR. Quos
 modo vestra? etenim Fugi-
 tiui illi omnes: nos verò præ-
 cipuè mulierem pro mancia-
 pio ab eis abductam deside-
 ramus. Intellegitis autem,
 curnam ipsos quæramus.
 MER. Igitur pariter e-
 nunciemus præconium. Num
 quis mancipium Paphlago-
 nicum, ex Sinopensibus barbaris, nomine tale, quale à
 xxxx s possessio-

οἶον ἀπ' ἐπιμάταρ, ὑπαρχον,
 ἐρχῶ κρείσσον, ἐν γυναικὶ βα-
 θῆ ἀύραρ ἐξιμυφον, καὶ τε-
 θάνιον ἀμπεχρόφον, ὄργι-
 λον, ἀμύσον, παχύφονον, λοί-
 φονον μινύσον ἐπὶ ῥητῶ αὐτῶ.
 νόμα. Δε. νοῶ, ὃ οὐτ' ὅ, ὃ λε-
 γῶ Πηλις, ὡς κείνα γι' ὄνομα λῶ
 παρ' ἰμοὶ Κάνθαρ ὅ, καὶ ἰκό-
 μα δ', ἢ τὸ γυναικὶ τὶ τιμῶ, καὶ
 τεχνῶ τῶ ἐμὲν ἠπίστα ἄπ' ἔ-
 κδρε γῶ ἐν τῶ γναφείω λαθῶς
 μῦθ' ὅ, ὁπόθεν περὶ Πόντος ἰμα-
 πίοις τῶν ἰσονίδων ἐπανθῆ.
 Φι. ἰκῶν ὁ αὐτός θαν ὁ οἰ-
 κέτης ὁ σός ἀπ' ἀνῶ φιλοσό-
 φ' ἰοικε, ἀκεθῶς ἰαυτὸν ἐπι-
 γνάψας. Δε. ὃ τῆς τόλμης, ὃ
 Κάνθαρ ὅ φιλοσοφῆ, φασιν.
 Αν. ἡμῶν δ' οὐδ' ἀς λόγ' ὅ.
 Ερ. ἀμύλα ἀπαντας ἀνθρώ-
 σον ἔξωιγοι γῶ, ὡς φασιν,
 αὐτη. Φιλ. τίς δ' οὐτ' ὅ
 ἄπ' ὅ ἡσιόων θαν, ὃ Ἡρα-
 κλῶν, ὃ λαπὸς, ὃ τῶ λιθα-
 ραρ, Ἡρα. Ορφῶς ἐσι, σμ-
 πλους ἐπὶ τῆς Ἀργῶς ἑμὸς,
 ἡδ.

possessionibus imponitur,
 perpallidum, corpore hir-
 sutum, barba horridum, pe-
 ra instructum, lacerna indu-
 tum, iracundum, merudi-
 tum, voce asperum, males-
 dicum, sub imaginaria li-
 bertate vivens, indicare pos-
 test: DOM. Noui, heus tu,
 quod praedicas mancipium.
 Illi enim apud me Scara-
 beus nomen erat, caluistrum
 barbamque vellebat, et atri-
 meam nouerat: in fullonia
 enim sedens officina, floccu-
 los abradebatur, qui ex vestigi-
 mentis superflui pullulabat.
 PHIL. Ille ipse seruus tuus
 est: ac nunc philosopho sim-
 milis videtur, ac perbellē se-
 ipsum fullonia expoliuit.
 DOMIN. Proh audaciam,
 Scarabeus philosophari di-
 citur? VI. De nobis verò
 nullus sermo. MER. Aiqui
 omnes inueniemur: quoniam,
 ut aiunt, indifferenter eum
 muliere concumbunt. PHIL.
 Sed quisnam, o Hercules, il-
 le alter est, qui contra tendit,
 pulcher, et citharam ge-
 stans? HER. Orpheus, qui mecum
 Argos nauigauit,
 omnium

le alter est, qui contra tendit, pulcher, et citharam ge-
 stans? HER. Orpheus, qui mecum Argos nauigauit,
 omnium

ἄλλοις ὁ πλοῦτων ἀπάντων
 πῶς γού τῶ ὄθλιό αὐτῶ κῆ-
 ρι ἐνάμονον ἐρεποντο. καὶ
 ῥεῖδ' ἄρα, καὶ μουσικῶτατι
 Ὀρφῦ, ἐκ ἐπιπέλοισι γὰρ πο
 Ἡρακλέους. Ὀρ. νῦ καὶ ὕ-
 μῶς γέ, ὃ Φιλοσοφία καὶ Ἡρα-
 κλῆν καὶ Ἑρμῆ ἀπὸ καρδῆς
 ἀποδιδόναι τὰ μύθητρα, ὡς
 ἔγραψαν σαφῶς, ὅρ' ἰτεῖ-
 τι οἶδα. Ἑρ. οὐκοῦν ἄξιον,
 ὃ πᾶ Καλλιόπης, ἔνθα ἐστὶ
 χερσίων ἢ ἑδῶν, οἶμαι, ἄν,
 πορὸς ἄν. Ὀρ. εἰ ἔφης, ἐ-
 γὼ δὲ τῶ μῶ οἰκίαν δέξαι.
 ἢ ἄν, ἢ μῖν, ἔνθα οἶκᾶ, αὐ-
 τῷ ἔνθ' ἄν, ὡς μὴ καρδῆς ἀνοῖο
 μὴ πῶς αὐτῶ μιὰρὰς γὰρ ἄς
 ἐπιπολῶν, καὶ μόνον τοῦτο
 ἐπιμυλῆται. Ἑρ. ἄξιον μὲν.
 νομ. Ὀρ. αὐτῆ πλεονείων ἐγὼ
 δὲ ἀπαιμὶ ὑμῖν ἐπιπολῶν, ὡς
 μὴ δ' ἰδοίμι αὐτόν. Ἑρ. ἐπί-
 φησ, ὃ γυναικὸς ἐστὶ φωνή, ῥα-
 ψοδῶς τί τῶν Ὀμήρων; Φι.
 νῦ Δία, ἀπ' ἀκέρω μὲν ὃ, τι κ' ἔ-
 λησ.

Δρα.

omnium nautarum iucun-
 disimus. Nam ad canium
 suum remigantes, nullate-
 nus laborabamus. Saluo o-
 ptime ὁ perquam canore
 Orpheu, qui nullibi unquam
 Herculis obliuus es. OR-
 PHE. Nequaquam : sed ὁ
 Philosophia, Hercules, ὁ
 Mercuri saluete : sed tem-
 pus est ut mihi præmium in-
 dicij persoluatis : ego enim
 planè quemnam queratis,
 noui MER. Nonne igitur,
 Calliopes fili, vbinam
 sit, monstrabis : eum enim
 sapiens existas, minimè ut
 arbitror, auro indiges OR-
 PHE. Rectè dicis : proin e-
 go vobis domum quam in-
 habitat, ostendero, ipsum
 verò minimè, ne malè ab eo
 audire cogar. summè enim
 sceleratus est, ac vni huic rei
 studet. MERC. Osten-
 de solùm. ORPHE. En
 proxima hæc : ego verò,
 ne ipsum videam, è pedibus
 vobis abeo. MERC. At-
 tende, an non mulieris vox est,
 Homeri quid connecten-
 ti; PHIL. Ita per Iouem : sed quidnam dicat, audiamus.

FVG.

Δρα. Εχθρός γάρ μοι κένος
 ὁμῶς Αἰδαο πύλοισιν,
 Ορχουδὸν φίλῃς ἔτι φρεσίν
 οἶον, ἄπο δ' ἔπι.

Ερ. ἐκουῶ τὸν Κάνθρον ὅμι
 σίτην, ὅς

Ἐνδοξόνον λακὰ ῥίξιν, ὅ
 κιν φιλότιστα πῖσχα.

Υπο. πρὶ μὲ ῥῶ τὸ ἐπ' ὄν
 πῶ γυναικα.

Ἐχθρὸ ἀπάγων, δίοτε αὐτὸν
 ἐπιδήξιμην. Δρα.

Οἰνοβρῆς, κνωδὸς ὄμματ' ἔ-
 χων κραδίην δ' ἐλάφοιο,

ὄντ' ἐνὶ πλοῆμα ἰνβίθμιος,
 ὄτ' ἐνὶ βελῆ.

Θροῖτ' ἀκροτόμυθε, λακῶν
 πανάεισι λοιοῶν,

Μαψ, ἀτὰρ ὃ λατὰ κόσμον
 ἐπιβῆναι βασιλευσιν.

Δι. ἀκότως τοῦ λατάρατε τὰ
 ἔπη.

Δρα. Πρόδοι κλυῶν, ὅπιθε δὲ
 κλυῶν, μέσση δ' ἰμίωρα,

Δυδὸν ἀπνεύει, τείρε λυ-
 νὸς ἀγειεὶ ὀρμύ.

Υπο. οἱ μοι γυναι, ὅτε πίπνο
 θας ὑπὸ λυῶν τοσούτων, φασ

σι δ' αὐτῶν καὶ λυῶν ἀπ' αὐ-
 τῶν. Ερ. θάρρα, Κέρβερόν

ψῆς concepisse ferunt. MER. Confide, Cerberum

FVG. Non minus ille mi-
 hi hostis, quā iamua Diis,
 Aurum mente colēs, vera
 bis contraria senit.

MERC. Nōne igitur
 Cantharus tibi odio ham-
 bendus, qui

Praua gerēs hospes, quā-
 uis simularet amicum?

MAR. Deme carmen hoc,
 cuius vxorem

Abduxit fugiens, fuerat
 qui acceptus amicē.

FVG. Ebrius, atque canis
 facie, sed pectore ceruus,
 Consilio ignauus, sed lo-
 gè ignauior armis,

Thersites vecors, praua-
 rumq; optima pica,
 Regibus illicite & frum-
 stra contendere suetus.

DOM. Iure execrandi car-
 mina her.

FVG. Antè canis, retroq;
 leo, medioq; chimera,

Impetum exhalans gra-
 uiter triniticanis acris.

MARIT. Hei mihi v-
 xor, qualia à toi perpeffa
 es canibus? quin ipsam ex

τινὰ τίξεται ἔτι, ἢ Γερνούλω,
 ἢ ἑξοί ὁ Ηρακλῆς οὗτ' αὖ-
 θις πόνου· ἀλλὰ καὶ πείσας
 σιν, ὡς δὲ πρὸς ἄλλων κλέων τῶν
 θύραμ. Δε. ἔχω σε, ὦ Κάνθα-
 ριν, ὡς σὺ πᾶσι φέρῃ, ἴδωμαι ἂ
 τινὰ ἔτι ἢ πύρα ἔχει, θέρμους
 ἴσως, ἢ ἄρτε πρὸς. Ερ. οὐ
 μὰ Δία, ἀλλὰ Σάνω χυσιού.
 Ηρα. μὴ θαυμάσιος· καυκός
 γὰρ ἔφασκον εἶναι τὸ πρόδον
 ἐπιπῆς Εὐκλῆς, ἢ ἄρτε θ'
 Χρυσίπιδ' ἀκείβως δὲ, τοι
 γαροῦ Κλιάνθου ἐκ ἐς μα-
 κρὰν αὐτὸν ὄψαι· κρεμύσιζα
 φῆ ἀπ' ἑτάγωνος, ἢ τω μισρὸς
 ἄν. Δε. οὐ δέ, ὦ κακί, ἢ Λυ-
 κυθίων, οὐ μὲν δραπέτης τυ-
 χάνεις ἄν; ἢ ἄρτε αὖτ' ὦ
 τὸ γέλωτ'. ἔτα τί δὲ ἄρ γέ-
 νοίς; καὶ Λυκυθίων φησὶ
 φῆ; Ερ. ὁ τεύτ' δὲ οὗτ' ὦ
 ἀδίσποτ' ὑμῖν ἔστι; Δε.
 ἢ δαμῶς, ἀλλ' ὁ Δισπότης ἐγὼ
 ἐκὼν αἰέμι αὐτὸν ἀπλω-
 ναί. Ερ. ὅτι τί; Δε. ὅτι δαμῶς
 ἔπασσῶν δὲ, τὸ δ' ὄνομα
 Μυρό-

tibi quendam aut Geryo-
 nem pariet, ut Hercules ille
 rursus alium habeat la-
 borem. Sed obuiam per-
 gunt, ita ut fores pulsare
 necesse non sit. DOMI.
 Teneo te Scarabee? siles
 iam, age videamus quid ti-
 bi pera contineat, lupinos
 forsitan, vel panis frustra.
 MER. Minimè per Iouem,
 verùm zonà auream. HER.
 Nemireris. nam sub initium
 in Gracia se Cynicum es-
 se dicebat, hic autem pla-
 nè Chrysippeus est: igitur
 non diu posthac Cleanthem
 ipsum videbit. à barba eto-
 nim, cùm tam scelestus sit,
 suspendetur. DOMI. Tu
 verò, ὦ scelerate, nōnne Do-
 liolum fugitiuus meus exis-
 sisti certè, non alius. proh
 risu dignares. quid dehinc
 haud fiet? ὦ Doliolum
 quoque philosophatur? ME.
 Nunquid tertius ille domi-
 no caret? DOMI. Mini-
 mè: verùm ego dominus
 sponte in rem malam ipsum
 dimisi. MER. Quamob-
 rem? DOMI. Quoniam deterrimè fatet, nomine verò
 Odori.

Μυρόσπιου αὐτὸν ἰκαλῶμεν.
 Ερ. Ηρακλῶ ἀλιξικανί, ἀ-
 κέας; ἔπατα πύρα καὶ βάκ-
 τρον καὶ αὐτὸς ἀπόλασι τῶν
 ζωαῖα σὺ. Υπο. μηδα-
 μῶς, οὐκ ἄν ἀπλάβοιμι βι-
 βλίον μοι τῶν παλαιῶν ἡδῶ.
 Ερ. Ερ. πῶς βιβλίον; Υπο. ἔστι
 τί, ὦ γὰβι, τρικάραν βι-
 βλίον. Ερ. δὲ μὲν ἄπορον, ἐπὶ καὶ
 πρὸ πάντων τῶν ἰωρικῶν ἴσι.
 Δρα. σὸν, ὦ Ερμῆ, Δικάζειν
 τὸ μικτὰ τῶν. Ερ. οὕτω μοι
 Δουῆ, ταύτην ἡψ, ἵνα μηδὲν
 τίρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέ-
 κη, οἴχιδαι παρὰ τὸν ἄνδρα,
 ὀπίσω εἰς τῶν Επιδάδα, τὸ ἄλο-
 ῦν τέτο τὸ δρακοντίσκω, φασ-
 ραδοθεῖτε τοῖν Δισπόταρ
 μανδάνηρ, ἃ τῶν ἴδων ἢ ἀρ-
 πλιῶν τὰς ῥυθῶδες τῶν ὀ-
 θυνῶν, ἴδων Λικυθίωνα, ἢ Μυ-
 ρόπυρ, ἢ αὐθις ἀνεῖδη ἢ ἱμα-
 τίων τὰ Διερῶν ὄτα, μαλάχη
 γι πρὸ τρον μαστιγῶν, ἐπὶ
 τα ἢ τῶν παραδοθῶν ἰοῖς
 πιπῶν, ὡς ἀπόλοιθ σαρά-
 πιθῶν βιβλίον τὰ πρῶτα, ῥυθῶ-
 συ πῶσιτι, καὶ ζωαῖα τῆ
 πῶσιτι, ἄτα ἰσι ἢ Αἰμίον ἀνα-
 ροφῶ

Odorispinum appellabamur.
 MER. Hercules malorum
 depulsor, audisne? dein perā
 baculum. Atqui tu oxo-
 rem recipe. MAR. Minis-
 me, quandoquidem nec si
 mihi libellum ex veteribus
 in viro gestaret; reciperem.
 MER. Quomodo libel-
 lum? MAR. Aliquid est,
 vir optime, triceps libellus.
 MER. Haud absurde. quā-
 doquidem ex Comicis tri-
 galecius quidam. HER.
 Ad dehinc tuum est iudica-
 re. MER. Ita mihi vide-
 tur, mulierem hanc, ne mon-
 strum aut multicaput pariat;
 reitro in Græciam ad virum
 reverti debere; & fugitiu-
 los hos duos dominis reddi,
 ut discant quæ antea: Dolio-
 lum quidem sordidos ablu-
 ere panniculos, Odorispinum
 autem rursus vestimenta re-
 sarcire lacera, malua tamen
 prius flagellatum. Inde &
 hunc picatoribus tradi, ut
 pereat, vulsus primo: insus
 per pudenda pice inquinari;
 postea in Flammam sublatum
 nudum

ἄθιστα γυμνὰ, ἐπὶ τ' ἰχίον
 μίσην συμπαρονομήσομεν τὰ
 ἰχίον. Δρα. φ. ὕ τ' ἰκακὸν ὀϊός
 ἔϊ, παπαπααῖξ. Δι. τί τὸ
 παρρησίας τὰν προζικῶν σὺ
 ἀλάζωρον; ἀπὸ ἀποκῶν παρὰ
 τὸς πηλοτάς ἦδη, ἀπ' ὀυσοῦ
 ἔϊ. ὅ πρότιρόν γε πῶν λειον
 ἰλῶ, ἄς γυωδῆς ὄν. ὄρ.

nudum, pedibusque collia-
 gatum, in niue destitui.
 SCA. Heu malorū, ah, ah,
 παπα, eheu. DOMI. Quid
 hoc est? tragicas interferis
 voces? sed ad picatores
 iam sequere, prius tamen
 leoniam exue pelle, ut pla-
 ne asinus esse cognoscaris.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a SOCRATEM ab ANYTO.] Socrates Atheniensis phi-
 losophus, Sophronici marmorarū & Phamareæ obstetricis fis-
 tius, ab Atheniensibus in carcerem coniectus est, Anyto accu-
 sante, quod de dijs malè sentiret, cicutam porrectam hausit in-
 strepidè, neglecta quam ad patrocinium suę salutis obtulerat
 Lysias, oratione. Horatius lib 2:

Pythagoran: Anytiq; reum doctumq; Platona.

Plura annotauimus in Bis accusato, in Parasi.o, & in Ioue con-
 fusato. b Eumolpus quidem.] Vn fuit Atheniensis, quem
 Suidas Musæi poeta filium fuisse scribit, & Pythiorum victorem.
 alij Orphei vatis filium fuisse credunt, qui etiam ipso Homero
 versificator fuit antiquior. Ab hoc, Eumolpidas, sacrorum quo-
 rundam presides dictos volunt, quorum Aeschines in oratione
 contra Ctesiphontem meminit. Diodorus verò Eumolpum Aegy-
 ptij generis regè fuisse tradit, ab eòq; sacerdotes siue magistra-
 tus Athenienses dictos. c Sophistarum genus.] Iocrates in
 oratione contra Sophistas, in eos inuehitur, ut qui præter qua-
 situm nihil propositum habeant, & inanium pollicitationū ma-
 gnificentiā, non tamè imposturam faciant, sed & semet ipsas,
 & omnes eruditos in summum odium & inuidiam adducant.
 Idem in definitionibus Platonis quæ Xenocrati tribuuntur sa-
 tis odiose describuntur atq; perstringuntur. d Antithenes.]
 Hic quotidie quadraginta stadijs emensis, audiebat Socratem,
 à quo tolerantiam audiscens, tranquillitatis quæ illius imitator
 effectus

